

prima instanță: M. Moraru

instanța de apel: T. Duca, S. Procopciuc, E. Grumeza

ÎN C H E I E R E

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Ion Corolevschi

Judecătorii

Ion Druță, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vladimir Reaboi, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Întreprinderea municipală „Apă-Canal” din Ungheni împotriva lui Vladimir Reaboi cu privire la încasarea datoriei, împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Vladimir Reaboi și menținută hotărârea Judecătoriei Ungheni din 30 iulie 2014, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 11 martie 2014, ÎM „Apă-Canal” din Ungheni a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vladimir Reaboi cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamanta ÎM „Apă-Canal” din Ungheni a indicat că la 23 ianuarie 2014 s-a adresat cu cerere în judecată către Vladimir Reaboi prin care a solicitat eliberarea ordonanței judecătorești cu privire la încasarea de la debitor a datoriei pentru serviciile prestate și taxa de stat în suma totală de 1159,25 lei.

La 24 ianuarie 2014 Judecătoria Ungheni a emis ordonanță judecătorească privind încasarea datoriei. Ordonanța a fost anulată de către instanță prin încheierea din 11 februarie 2014 în baza obiecțiilor depuse de către reclamat.

Menționează că în cererea cu privire la anularea ordonanței judecătorești pârâtul și-a exprimat dezacordul în ceea ce privește datoria, deoarece o perioadă nu a locuit în apartament și nu s-a folosit de servicii comunale, iar întreprinderea nu i-a făcut recalculări în baza documentelor prezentate.

Susține reclamanta că de fapt, la 27 iunie 2013, pârâtul a depus o cerere pentru a i se face recalculare la plata serviciilor prestate de ÎM „Apă-Canal” din Ungheni, la cerere a anexat lămurirea d-nei Marina Reaboi semnată de trei persoane, în care dânsii afirmă că Vladimir Reaboi în perioada decembrie 2011 - octombrie 2012 a locuit pe această adresă, precum și cererile d-nei Celac L. și Sabodaj M., care afirmă că dânsul, în perioada noiembrie 2012 - aprilie 2013, a locuit în s. Cioropcani, r-nul. Ungheni.

Indică că prin scrisoarea nr. 463 din 04 iulie 2013 pârâtul a fost invitat la ședința comisiei din 17 iulie 2013, în cadrul căreia a fost examinată cererea de recalculare a plăților, însă la care el nu s-a prezentat.

Afirmă reclamanta că plățile au fost calculate în baza Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19 februarie 2002 anexa 4, care stabilește modul de percepere a plăților pentru serviciile locative, comunale și ne comunale în caz de absență a locatarului, precum și lista actelor ce confirmă lipsa lor. Astfel, pârâtul urma să prezinte nu cereri și lămuririle martorilor, dar certificatul eliberat de Primăria s. Cioropcani, deoarece conform p. 5 din această anexă, în baza cererilor semnate de vecini (martori) nu se efectuează recalcularea plăților.

Reieșind din prevederile legislației și materialele prezentate, comisia întreprinderii i-a refuzat în satisfacerea cererii de recalculare, despre ce pârâtul a fost informat prin scrisoarea nr. 510 din 26 iulie 2013.

Prin urmare, indică reclamanta că la situația din 01 februarie 2014 datoria pârâtului constituie 1034,81 lei.

Solicită ÎM „Apă-Canal” din Ungheni încasarea de la Vladimir Reaboi a datoriei pentru serviciile prestate în sumă de 1034,81 lei și taxa de stat în mărime de 270 lei, iar în total suma de 1304,81 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Ungheni din 30 iulie 2014 acțiunea a fost admisă, s-a încasat de la Vladimir Reaboi în beneficiul ÎM „Apă-Canal” datoria în sumă de 1034,81 lei și 270 lei taxa de stat, iar în total suma de 1304,81 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 07 octombrie 2014 a fost respins apelul declarat de Vladimir Reaboi și menținută hotărârea primei instanțe.

La 03 februarie 2015, în termenul prevăzut de lege, Vladimir Reaboi, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurentul Vladimir Reaboi a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe și decizia instanței de apel, considerându-le ilegale deoarece instanțele de judecată au interpretat eronat legea.

Susține că instanțele de judecată au ignorat faptul că între părți nu a fost încheiat niciun contract, iar probele prezentate de către el au fost ignorate, fiind acceptate doar probele prezentate de intimat.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Vladimir Reaboi nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Vladimir Reaboi ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Vladimir Reaboi se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ion Corolevschi

Judecătorii

Ion Druță

Dumitru Mardari